

**Măsurarea și distribuirea datelor cu furnizorii de utilități pentru Pactul
Primarilor
(MESHARTILITY)**

Energie Inteligentă Europa (IEE)
IEE/11/984/SI2.615951

Document de politici și recomandări pentru factorii de
decizie din UE

Document livrabil D5.4

Aprilie 2015

Prezentul document a fost elaborat în cadrul proiectului european „**Măsurarea și distribuirea datelor cu furnizorii de utilități pentru Pactul Primarilor (MESHARTILITY)**” co-finanțat de Comisia Europeană prin programul „Energie Inteligentă Europa (IEE)” (Contract de grant n° IEE/11/984/SI2.615951).

Data inițierii proiectului: Aprilie 2012

Data finalizării proiectului: Aprilie 2015

Document livrabil n°: D2.7

Titlul documentului livrabil: Document de politici și recomandări pentru factorii de decizie din UE

Autori: Siegfried Zoellner, Coordonator, Secretariatul European ICLEI, GmbH

Pentru informații suplimentare, vizitați:

www.meshartility.eu

Răspunderea privind conținutul acestei publicații le revine exclusiv autorilor. Aceasta nu reflectă neapărat opinia Uniunii Europene. Nici EASME și nici Comisia Europeană nu poartă răspunderea pentru nicio potențială utilizare a informațiilor din prezentul document.

CUPRINS

SUMAR EXECUTIV	3
1. INTRODUCERE	6
2. CONTEXTUL PIEȚEI ENERGETICE PENTRU DISTRIBUIREA DATELOR.....	7
3. ÎMBUNĂȚĂȘIREA COLECTĂRII DATELOR.....	9
3.1 Colectarea centralizată de date conform legislației	9
3.2 Colectarea centralizată de date în baza unor acorduri voluntare.....	11
3.3 Furnizarea de date direct de Operatorii Sistemelor de Distribuire	12
3.4 Colectarea datelor prin acorduri bilaterale.....	14
4. ÎMBUNĂȚĂȘIREA ACCESULUI LA DATE	16
4.1 Accesul în vederea elaborării planurilor locale privind energia durabilă	16
4.2 Confidențialitatea datelor.....	18
5. STABILIREA UNUI ACORD PENTRU UN FORMAT COMUN DE DATE.....	19
ANEXA A: SITUAȚIA ACTUALĂ A TRANSPUNERII URRENT DIRECTIVELOR DSE ȘI EED 21	
A1 Bulgaria.....	23
A2 Croația	23
A3 Cipru.....	25
A4 Estonia	25
A5 Germania.....	28
A6 Italia	28
A7 Letonia	30
A8 Malta.....	30
A9 Polonia	31
A10 România	31
A11 Slovenia.....	33
A12 Spania	33

SUMAR EXECUTIV

Prezentul document este livrabil conform proiectului co-finanțat de IEE, MESHARTILITY (Măsurarea și distribuirea datelor cu furnizorii de utilități pentru Pactul Primarilor). Pe baza constatărilor făcute în cadrul proiectului și a schimbărilor generate în cursul desfășurării acestuia, prezentul document oferă recomandări pentru facilitarea schimbului eficient de date între furnizorii de utilități și autoritățile locale.

Recomandările făcute pot fi implementate adesea printr-un număr de mecanisme, cum ar fi prin consolidarea directivelor UE existente, elaborarea de noi directive UE, sau prin transpunerea directivelor UE în legislația națională a statelor membre, sau prin elaborarea unor norme și reglementări naționale, sau chiar prin standarde industriale și alte inițiative voluntare.

Practicile de distribuire a datelor sunt strâns legate de structura pieței energetice din fiecare țară. Pentru fiecare țară, structura actuală a pieței este rezultatul unor evoluții istorice și al nivelului actual de dereglementare atins (ca răspuns la reglementările UE). Rolul, mandatul și asumarea răspunderii de către jucătorii industriali va afecta în primul rând natura datelor generate, apoi modul în care ele sunt procesate și persoanele cărora le sunt distribuite.

Prezentul document nu indică așadar metode specifice de acțiune, ci mai degrabă oferă o serie de recomandări care pot să fie, într-o mai mică sau mai mare măsură, adecvate și eficiente în cazul fiecărui stat-membru, date fiind circumstanțele locale.

Recomandările privind îmbunătățirea colectării datelor sunt grupate în patru posibile direcții:

- Colectarea centralizată de dată conform legislației (de obicei de către o instituție de stat) se poate realiza printr-o legătură strânsă cu transpunerea DEE, dar și printr-o legislație independentă. Pe termen lung, această direcție poate asigura cel mai bun nivel de continuitate, stabilitate și conveniență, însă procesele legale și instituționale necesare pentru a pune în aplicare acest mecanism pot fi lungi și anevoioase.
- Colectarea centralizată de date (de obicei agenții non-guvernamentale de tipul agențiilor energetice naționale sau regionale, institute de cercetare sau altele similare) este o alternativă și o posibilă direcție spre același obiectiv al instituirii unui registru de date central pentru toate formele de energie.
- Furnizarea de date de către Operatorul Sistemului de Distribuție (DSO) asigură direct avantaje suplimentare printr-o posibilă cooperare mai strânsă între Autoritățile Locale (APL) și furnizorii de strategii energetice și implementare, însă acest lucru poate intra în contradicție cu reglementările pieței libere în unele jurisdicții, și poate să necesite chiar și în acest caz abordarea de către APL a mai multor furnizori pentru diferite forme de energie.
- Acordurile bilaterale între furnizorii de energie și APL oferă aceleași avantaje și dezavantaje menționate mai sus și pot constitui adesea cea mai rapidă cale de a îmbunătăți procesul de distribuire a datelor.

Aceste patru direcții nu se exclud reciproc. De exemplu, acordurile bilaterale între furnizorii de date și agențiile centrale de colectare a datelor pot să fie necesare și atunci când sunt înființate centre de date de la care APL obțin apoi datele privind energia, sau legislația poate impune agențiilor neguvernamentale să colecteze și să asigure disponibilitatea datelor privind energia.

Recomandările pentru îmbunătățirea accesului la date, după colectarea acestora, se concentrează asupra nevoii ca datele colectate să fie liber disponibile autorităților locale în scopuri care privesc planificarea strategiilor energetice și problematica asociată legată de confidențialitatea datelor.

În ultimul capitol al raportului se oferă sugestii pentru formate uniformizate de distribuire a datelor pentru Pactul Primarilor.

z74
g7/
09w
D80
Dm4
940
08k
9x0
Dmw
48z
bk1
739
4&x
0zw
abk
7m0
8/x
z44
c09
vm&
z14
bw/
a08
d9/
z74
g7/
09w
D80
Dm4
940
08k
9x0
Dmw
48z
bk1
739
4&x
0zw
abk
7m0
8/x
z44
c09
vm&
z14
bw/
a08
d9/

1. INTRODUCERE

Prezentul document este livrabil conform proiectului co-finanțat de IEE, MESHARTILITY (Măsurarea și distribuirea datelor cu furnizorii de utilități pentru Pactul Primarilor). Pe baza constatărilor făcute în cadrul proiectului și a schimbărilor produse în cursul desfășurării acestuia, prezentul document oferă recomandări pentru facilitarea schimbului eficient de date între furnizorii de utilități și autoritățile locale. Prezentul raport se concentrează asupra experiențelor acumulate în urma proiectului și lecțiilor învățate prin participarea municipalităților, a furnizorilor de utilități și a structurilor de suport. Se bazează pe un document livrabil anterior, 'D2.7 Document de politici recomandate în vederea dezbaterii cu UE și Instituțiile Naționale', care a constituit baza de discuție în cadrul celei de-a doua Mese Rotunde Europene, și de consultații ulterioare cu părțile interesate. Punctele de vedere mai aprofundate obținute în urma acestor consultări au fost folosite pentru finalizarea acestui raport 5.4: Document de politici și recomandări pentru factorii de decizie ai UE.

Recomandările făcute pot fi implementate adesea printr-un număr de mecanisme, precum prin consolidarea directivelor UE existente, elaborarea de noi directive UE, sau prin transpunerea directivelor UE în legislația națională a statelor membre, sau prin elaborarea unor norme și reglementări naționale, sau chiar prin stimulente normative și financiare, precum și prin standarde industriale și alte inițiative voluntare.

Prezentul document nu indică așadar metode specifice de acțiune, ci mai degrabă oferă o serie de recomandări care pot să fie, într-o mai mică sau mai mare măsură, adecvate și eficiente în cazul particular al fiecărui stat-membru, date fiind circumstanțele locale.

Se poate afirma că un regim mai centralizat și autorizat de distribuire a datelor este necesar în Statele Membre cu o piață foarte fragmentată a utilităților energetice (de ex., Germania), unde un consens asupra acordurilor voluntare este mult mai dificil de obținut, în timp ce în Statele Membre cu un număr mai mic de jucători pe piață (de ex., Italia, Malta, Cipru) acordurile voluntare sunt mult mai ușor și mai rapid de realizat.

În mod particular, standardele industriale pot fi de asemenea implementate voluntar, așa cum se demonstrează cu succes prin exemplul oferit de Enel Distribuzione S.p.A. în Italia, cu scopul de a defini un format comun pentru distribuirea datelor (între furnizorii de utilități și autoritățile locale), pe cât posibil în concordanță cu Formatul SEAP. Acest exemplu dovedește că se poate ajunge în mod direct la o bună cooperare între Operatorii Sistemului de Distribuție (DSO) și autoritățile locale (APL) fără introducerea unei terțe entități centrale care ar putea încetini și îngreuna procesul.

Au fost colectate și alte exemple ale unor bune practici de distribuire de date care acoperă întreaga paletă de opțiuni descrise în acest document, acestea fiind prezentate în publicația anexă a MESHARTILITY, „Raport rezumat despre bunele practici de distribuire a datelor”.

2. CONTEXTUL PIEȚEI ENERGETICE PENTRU DISTRIBUIREA DATELOR

Disponibilitatea datelor pentru principalele forme de energie abordate în prezentul document, electricitate distribuită, gaze naturale și termoficare, este afectată de nivelurile tehnologice diferite care au fost atinse pentru diverse forme de energie, mai ales în ceea ce privește tehnologia de contorizare energetică, dar chiar într-o mai mare măsură de diferitele structuri de piață din Statele Membre și pentru diferite forme de energie. Pentru fiecare țară, structura actuală a pieței este rezultatul unor evoluții istorice și al nivelului actual de dereglementare atins (ca răspuns la reglementările UE). Rolul, mandatul și asumarea răspunderii de către jucătorii industriali va afecta în primul rând natura datelor generate, apoi modul în care ele sunt procesate și persoanele cărora le sunt distribuite.

Un factor cheie în explicarea diferențelor de structură a pieței și ușurința cu care se poate accesa piața de date este luarea în considerare a dimensiunii și istoricului liberalizării pieței și responsabilității furnizorilor. Piețele închise cu monopoluri efective împiedică intrarea unor potențiali concurenți, și pot reduce așadar numărul de furnizori. Pentru APL care urmăresc date privind consumul, acest lucru înseamnă că datele trebuie cerute doar de la unul sau câțiva furnizori, ceea ce face mai ușoară colectarea de date, iar furnizorii în cauză nu privesc datele de consum ca având un caracter comercial delicat din motive legate de concurență.

În timp ce toate țările europene au fost obligate să transpună în legislația națională directivele privind separarea piețelor energetice până în martie 2011 (ca urmare a directivei 2009/72/CE și 2009/73/CE), cu aplicarea unor excepții prin derogare care au permis întâzieri în unele țări (de ex. Cipru), în alte țări fiind instituite proceduri de încălcare pentru non-transpunere (de ex. Bulgaria), iar realitatea pieței este că, în multe cazuri, piețele naționale se caracterizează în continuare prin prezența a doar unul sau câțiva participanți dominanți pe piață.

O piață cu un singur furnizor de electricitate este cea din Cipru (Autoritatea de electricitate din Cipru, o companie semi-guvernamentală) și Malta (Compania ENEMALTA, de stat). În multe alte țări un singur actor principal deține în continuare controlul asupra majorității pieței (de ex. Eesti Energia în Estonia, Latvenergo în Letonia și ENEL în Italia).

La cealaltă extremă, deși piața energetică germană este dominată de patru mari companii, integrate vertical anterior, care furnizează împreună aproximativ 50% din piață, există de asemenea un număr mare de furnizori de energie mai mici, aproximativ 150 de companii de distribuție cu amănuntul, aproximativ 60 de furnizori regionali și 725 de furnizori municipali. În această piață cu mulți furnizori cu amănuntul, clienții dintr-o anumită zonă au adesea posibilitatea de a alege între mai mult de 50 de furnizori mici.

Situația piețelor naționale de gaze naturale oglindește de obicei situația piețelor energetice, deși uneori cu oarecare întârziere, dată fiind dimensiunea mai redusă a pieței, dar, din nou, au fost raportate situații în care există peste 50 de furnizori cu amănuntul într-o zonă dată¹.

¹ Sursa: Piețele Energetice în Uniunea Europeană în 2011, Uniunea Europeană, 2012

Variația mare în numărul de furnizori cu amănuntul de electricitate și gaze naturale și DOS în țările partenere ale proiectului este ilustrată în tabelul de mai jos.

Țara	Electricitate		Gaze naturale	
	Raportul între nr. de furnizori cu amănuntul și consumatori finali (Nr. principalilor furnizori cu amănuntul, >5% din piață)	Nr de DSO	Raportul între nr. de furnizori cu amănuntul și consumatori finali (Nr. principalilor furnizori cu amănuntul, >5% din piață)	Nr de DSO
Bulgaria	113 (5)	4	30 (2)	30
Croația	16 (1)	1	17	1
Cipru	1 (1)	NA	NA	NA
Estonia	41 (1)	37	22 (1)	25
Germania	>1000 (3)	869	820 (2)	713
Italia	342 (3)	144	305 (5)	247
Letonia	4 (1)	1	NA	1
Malta	1 (1)	1	NA	NA
Polonia	146 (7)	22	52 (1)	6
România	56 (8)	37	63 (5)	39
Slovenia	16 (7)	1	19 (4)	19
Spania	202 (4)	351	32 (6)	24

Adaptat pe baza: Piețele Energetice în Uniunea Europeană în 2011, Uniunea Europeană, 2012

O piață defragmentată pentru energia care depinde de rețea, prin impunerea separării rolurilor într-un număr de participanți pe piață necesită un schimb permanent al datelor de consum cel puțin între operatorii de contorizare (ca sursă a datelor), operatorii de rețea (Companiile de Servicii de Distribuție (DSO) ca parte responsabilă cu contorizarea în zona lor de rețea, cu operarea rețelei și planificare) și toți furnizorii dintr-o anumită rețea (ca parte care facturează utilizatorul final și încasează veniturile). Acest schimb de informații implică un mare volum de date și este guvernat de o serie de reguli industriale complexe. Acest set de reguli este stabilit de obicei prin intermediul părților din sectorul intra-industrial și abordează formatele datelor, intervalele de timp pentru diverse schimburi de date etc.

În același timp, acest lucru înseamnă că toții participanții de pe piață trebuie să aibă instituite procesele necesare pentru a distribui periodic volume mari de date de consum detaliate, inclusiv sistemele IT care se impun. În timp ce formatele de date prevăzute și volumul efectiv de date face ca acest schimb de informații să nu fie adecvat în privința autorităților locale, acest lucru implică totodată și faptul că datele relevante sunt disponibile în mai multe locuri (dar cel mai probabil la DSO), și trebuie să poată fi procesate și grupate în seturi de date relevante pentru autoritățile locale (de ex. în funcție de cod poștal sau stație, categorie de clienți etc.), cu condiția ca etichetele corecte de clasificare a datelor să fie stocate împreună cu datele. Totuși, extragerea datelor într-un astfel de format poate să necesite un efort considerabil și pune dificultăți administrative suplimentare în sarcina furnizorului de date.

3. ÎMBUNĂȚĂȚIREA PROCESULUI DE COLECTARE A DATELOR

Recomandările privind îmbunătățirea culegerii datelor sunt grupate în patru posibile direcții:

- Colectare centralizată de date prin legislație (de obicei de către o agenție guvernamentală)
- Colectare centralizată de date prin acord voluntar (de obicei de către o agenție neguvernamentală, cum ar fi agenții energetice naționale sau regionale, institute de cercetare, sau alte instituții similare)
- Furnizarea de date de către Operatori ai Sistemului de Distribuire (DSO), direct către Autoritățile Locale (APL).
- Contracte bilaterale între furnizorii de energie.

Aceste patru direcții nu se exclud reciproc. De exemplu, acordurile bilaterale între furnizorii de date și agențiile centrale de colectare a datelor pot să fie necesare și atunci când sunt înființate centre de date de la care APL obțin apoi datele privind energia, sau legislația poate impune agențiilor neguvernamentale să colecteze și să asigure disponibilitatea datelor privind energia.

Prezentul raport nu prescrie o metodă specifică de acțiune, ci mai degrabă oferă o serie de recomandări care pot să fie, într-o mai mică sau mai mare măsură, adecvate și eficiente în cazul particular al fiecărui stat-membru, date fiind circumstanțele locale.

3.1 Colectare centralizată de date conform legislației

Acest capitol discută colectarea centrală, autorizată legal, a datelor de consum privind utilizarea finală a energiei, de obicei printr-o anumită agenție sau departament guvernamental, cum ar fi Ministerul Energiei, Ministerul de Statistică, Agenții Naționale pentru Energie sau instituții similare. Cerințele privind raportarea de către furnizorii de energie către agențiile de stat există deja în Statele Membre (de ex. pentru raportarea în cadrul protocolului Kyoto), dar această raportare nu este suficient de detaliată pentru a fi utilă în scopurile Pactului Primarilor (CoM - *Convention of Mayors*).

Colectarea datelor privind consumul de energie cu suficiente detalii în ceea ce privește tipul de combustibil, segmentarea utilizatorilor finali și localizarea nu este autorizată prin nicio directivă UE. Totuși, atât Directiva privind Serviciile Energetice (DSE) 2006/32/CE și cât și, ulterior, Directiva privind Eficiența Energetică (DEE) 2012/27/UE cer Statelor Membre introducerea unei legislații care să permită solicitarea unor date mai detaliate „la cerere”.

Transpunerea acestor două directive în legislația națională este așadar un posibil mecanism important pentru îmbunătățirea distribuției datelor, iar transpunerea în legislația națională a acestor directive în cele 12 țări care fac parte din proiect este așadar sintetizată în Anexa A.

Desigur, se pot elabora alte legi, complet independente, la nivel european sau în fiecare dintre statele membre în parte, pentru a implementa platforma centrală de distribuire a datelor.

Printre avantajele unei colectări a datelor de consum energetic reglementată legal printr-un departament de stat (de ex. Ministerul de Statistică, al Mediului, al Energiei etc.) se numără următoarele:

- Există deja o structură pentru colectarea, verificarea, procesarea și furnizarea datelor statistice
- Există deja obligația pe scară largă a furnizorilor de energie să raporteze datele
- Adesea ar necesita numai specificarea unor parametri suplimentari, cum ar fi localizarea sau sectorul de piață pentru datele ce urmează a fi colectate și un mandat pentru colectarea acestora
- Posibilitatea de a furniza toate datele într-un singur loc (ghișeu unic)
- Structură și proces uniform pentru toate zonele și pentru toate formele de energie
- Un furnizor de date de încredere
- Efort și resurse minime necesare din partea municipalităților

Principalul dezavantaj al acestei abordări îl constituie faptul că procesele legislative și instituționale pe care le necesită introducerea acestor mecanisme pot fi foarte anevoioase.

Următoarele recomandări sunt propuse așadar în legătură cu implementarea și punerea în aplicare la nivel național a Directivei pentru Eficiență Energetică:

Recomandare:

Statele Membre pun în aplicare măsuri pentru solicitarea și colectarea efectivă de date așa cum sunt definite în 2012/27/UE Articolul 7, 8, preferabil într-un singur centru (de ex., Ministerul Energiei, Ministerul de Statistică, Agenții Naționale de Energie sau alte instituții similare).

Definiția exactă a datelor ce trebuie colectate și forma acestora nu este bine precizată în DEE. În cazul în care măsurile de mai sus au fost instituite și datele sunt solicitate, cu excepția cazului în care sunt solicitate în formatul adecvat obiectivelor CoM, acest lucru poate descuraja furnizorii de utilități să ofere date unei alte părți, deoarece le raportează deja în altă parte, în alt format.

Recomandare:

Dacă un stat membru instituie măsurile prin care datele sunt solicitate și colectate conform definițiilor din 2012/27/UE Articolul 7, 8, aceste date trebuie solicitate într-un format adecvat obiectivelor CoM.

Formatele de date adecvate sunt discutate într-unul din capitolele următoare ale acestui document.

Când sunt legiferați cerințe suplimentare de raportare, sarcina administrativă suplimentară atribuită furnizorilor de energie trebuie menținută la un nivel minim.

Recomandare:

Orice raportare efectuată de furnizorii de date trebuie să se alinieze și să fie în legătură, în cea mai mare măsură posibilă, cu structurile și canalele de raportare deja existente.

Odată ce autoritățile locale au colectat date de bună calitate privind utilizarea finală a energiei, conversia din date de consum energetic în emisii de gaze de seră necesită disponibilitatea unor factori privind emisiile relevanți și cu aplicabilitate locală. Această prevedere se aplică doar în câteva cazuri.

Recomandare:

Introducerea cerinței ca furnizorii să raporteze factorii de emisie, mai ales pentru electricitatea distribuită sau vândută (de exemplu Legea Energiei din Germania).

În baza DEE 2012/27/UE Articolul 5 performanța energetică a imobilelor publice trebuie îmbunătățită și monitorizată. Această informație vine în sprijinul autorităților locale în evaluarea consumului energetic al clădirilor și facilităților municipale.

Recomandare:

Trebuie înființată în fiecare stat membru o bază de date națională sau regională, preferabil integrată cadastrului proprietăților din fiecare țară.

Deși recomandările de mai sus se referă la transpunerea Directivei de Eficiență Energetică (DEE) 2012/27/UE în legislația națională de către fiecare stat membru, acestea pot fi interpretate în același timp și ca recomandări pentru orice revizuire ulterioare ale DEE în vederea consolidării și introducerii obligativității colectării datelor privind consumul energetic.

3.2 Colectarea centralizată de date în baza unor acorduri bilaterale

Există numeroase exemple în Europa ilustrând cazuri în care agenții independente de stat, cum ar fi agenții din domeniul energetic, agenții de dezvoltare regională, institute de cercetare sau structuri care susțin CoM au instituit centre de date regionale (numite în altă parte observatoare). Acestea sunt de obicei înființate ca urmare a unor inițiative, pe baza unor acorduri bilaterale între furnizorii de energie, agenție și autoritățile locale. (Se raportează o singură excepție în cazul României, unde s-a propus impunerea prin lege ca patru agenții regionale de energie să colecteze datele, fără să fie clar prevăzute sursele de finanțare.)

Un bun exemplu de registre centrale de date este baza de date națională creată și actualizată anual de Cyprus Energy Energy, care, în cadrul unei serii de Memorandumuri de Înțelegere primește date de la Autoritatea pentru Energie Electrică din Cipru (Companie de utilități), Asociația Întreprinderilor pentru Surse Regenerabile de Energie din Cipru și Asociația Companiilor de Economie Energetică din Cipru. Centrele de date regionale, cum ar fi Provincia Limburg (Olanda) pot fi de asemenea combinate cu alte structuri regionale sau locale legale cu funcții de monitorizare, cum ar fi monitorizarea calității aerului.

Provocările pe care le implică această abordare sunt următoarele:

- Agențiile pentru energie sau alte instituții similare nu sunt instituite pe întregul teritoriu al Europei.
- Ele sunt înființate în cadrul diverselor structuri instituționale, incluzând interese private și comerciale.
- Nu sunt asigurate finanțarea și continuitatea

Avantajele sunt următoarele:

- O agenție independentă poate fi un intermediar important între municipalități și instituții.
- Este recomandabil să se furnizeze totodată și servicii de procesare și verificare
- Se pot integra consilierea individualizată pentru utilizator și asistență în inițierea proiectelor

Recomandare:

Atunci când nu se dorește sau nu este posibilă colectarea datelor de către un departament central de stat, trebuie instituită și finanțată corespunzător colectarea de date de către agenții neguvernamentale (regionale), cum ar fi agențiile pentru energie.

Agregarea datelor privind consumul energetic de către centrele de date regionale se bazează pe cooperarea mai multor furnizori de energie. Este important ca această colaborare să fie obținută prin angajarea foarte timpurie a furnizorilor de date în proces, în grupuri directoare sau structuri similare, și să se ajungă la un acord formal și informal privind furnizarea ulterioară de date.

Recomandare:

În înființarea unor astfel de centre de date regionale, furnizorii de date trebuie implicați încă din stadiile incipiente ale procesului.

3.3 Furnizarea de date direct de către Operatorii Sistemului de Distribuire

Un exemplu care ilustrează foarte bine furnizarea de date de către o companie de servicii de distribuție (DSO) directă către municipalități, fără un acord formal, este cel oferit de Enel Distribuzione S.p.A din Italia. Operatorul de rețea furnizează la cerere date într-un format standardizat către administrațiile locale, împărțite deja în categorii conform specificațiilor date de CoM. Datorită, în mod notabil, proiectului MESHARTILITY, Enel Distribuzione a reușit să creeze și să se angajeze într-o colaborare directă și stabilă cu Municipalitățile italiene în domeniul distribuirii datelor, lucru ce a dovedit că servește bine atât definiția unor SEAP fiabile, cât și ca factor declanșator pentru parteneriate private publice ambițioase, angajate pe deplin implementării măsurilor SEAP.

Furnizarea directă de date de către un operator de rețea poate fi mai ușor de realizat în piețe cum este cea din Italia, cu un singur furnizor major, în timp ce în acele state membre cu mulți operatori de rețea (de ex. >90 în Germania), o schemă uniformă fiind mult mai greu de stabilit în absența unui cadru legislativ.

Furnizarea directă de date de către DSO ar completa rolul acestora de facilitator al pieței. Se poate afirma că dacă DSO este un jucător cu rol reglementat operând pe o piață reglementată, în condițiile în care activitățile și conduita sa sunt sub observația unei Autorități Naționale, acest lucru va asigura faptul că DSO acționează într-un mod fiabil, contribuind semnificativ la procesul de distribuire a datelor, fără a încerca să obțină avantaje comerciale sau de piață față de alți jucători care acționează pe piața liberă.

Avantajele distribuirii directe de date de la DSO sunt următoarele:

- O legătură mai strânsă între DSO și municipalități facilitează inițiativele comune și colaborarea, de exemplu în ceea ce privește obligațiile față de economiile energetice stipulate de DEE. (Observație: Această cooperare poate fi problematică din punct de vedere legal în unele jurisdicții, după cum se arată mai jos)
- definirea unor Planuri de Acțiune pentru Energie Durabilă coerente și fiabile, împreună cu crearea unei baze de date eficiente care să fie utilizată în definirea politicilor și măsurilor
- implicarea directă și angajamentul de a îndeplini obiective comune în domeniul eficienței și durabilității energetice la nivel urban
- evitarea suprapunerii datelor în procesul de distribuire a datelor prin implicarea sau crearea unor terțe părți ineficiente
- facilitarea creării unui dialog sistematic și stabil între DSO și APL, alături de parteneriate publice private solide și ambițioase.

Principalul dezavantaj din perspectiva guvernelor locale este:

- De obicei se referă la o singură formă de energie, i.e. municipalitatea trebuie să abordeze mai mulți furnizori de date.

Recomandare:

Pentru a sprijini și facilita instituirea acestui dialog din care toți cei implicați au de câștigat, în special prin diseminarea rezultatelor MESHARTILITY în ceea ce privește stabilirea unui model comun între DSO și AL în ceea ce privește solicitarea și furnizarea de date, pentru a accelera procesul de distribuire a datelor pentru dezvoltarea SEAP.

Deși un exemplu de distribuire directă de date, similar cu cel oferit de Enel Distribuzione S.p.A în Italia, există în cazul unuia dintre operatorii principali de pe piața din Germania, conform reglementărilor care privesc contractele de concesiune între operatorii de rețea și municipalități (Konzessionsabgabenverordnung – KAV), orice servicii suplimentare din partea operatorilor de rețea către municipalități, fără plata corespunzătoare, sunt explicit interzise. Deși există o excepție de la această clauză și se poate argumenta că situația de furnizare a datelor în scopuri legate de SEAP nu se supune acestei reguli, această normă este interpretată de unii operatori de date ca împiedicând distribuirea de date. Este necesară clarificarea legală a acestui aspect, iar operatorii de rețea ar prefera să furnizeze date (unei singure entități desemnate?) în cadrul unui set de reguli privind drepturile și obligațiile clar stabilite

Recomandare:

Furnizarea unui cadru legal clar al drepturilor și obligațiilor operatorilor de rețea în ceea ce privește distribuirea de date despre consumul de energie către municipalități.

Recomandare:

Trebuie avut grijă ca alte legi (privind piața energetică liberă) să nu împiedice (aparent) operatorii de rețea să furnizeze date privind consumul de energie cu administrațiile locale în vederea dezvoltării unui SEAP.

Conform DEE, statele membre trebuie să stabilească scheme de obligații de eficiență energetică, prin care părțile obligate (distribuitorii de energie și/sau companiile cu vânzare de energie cu amănuntul) trebuie să realizeze economii energetice de 1,5% pe an (Articolul 7,1). Acest lucru permite opțiunea ca părțile obligate să cuantifice economiile energetice certificate obținute prin intermediul autorităților publice care pot sau nu să se implice în parteneriate formale (Articolul 7 (7b)), și deschide oportunitatea și furnizează stimulente puternice pentru cooperarea și crearea unor situații reciproc avantajoase între părțile obligate și AL. Statele membre trebuie de asemenea să încurajeze adoptarea unor planuri integrate și durabile de eficiență energetică (Punctul (18) din Preambulul DEE).

Recomandare:

Distribuitorii de energie (și/sau companiile de vânzare de energie cu amănuntul) și autoritățile locale trebuie să lucreze împreună în vederea dezvoltării, adoptării și implementării unor planuri integrate și durabile de eficiență energetică pentru a realiza obligația de eficiență energetică de 1,5% conform DEE.

În unele state membre ar putea fi totuși necesară clarificare legală ulterioară pentru a asigura că această colaborare nu contravine legislației pieței libere (a se vedea mai sus).

3.4 Colectarea de date conform unor contracte bilaterale

În cazurile în care nu există niciun alt mecanism de distribuire de date, semnarea unui Memorandum de Înțelegere bilateral între administrația locală și furnizorul de energie este benefică pentru definirea și formalizarea practicilor de distribuire a datelor. În multe cazuri, distribuirea datelor se produce în practică deja, în condiții informale, neexistând asigurări semnificative de continuitate dacă relațiile personale nu se mențin.

Necesitatea de a semna un Memorandum constituie adesea o barieră în calea atingerii unui acord formal. La nivel operativ, există numeroase acorduri informale de distribuire de date, dar atunci când trebuie semnate documente, procedurile de autorizare din cadrul părților se dovedesc a fi adesea un obstacol.

Avantajele semnării unui Memorandum de Înțelegere bilateral sunt:

- Îndeplinirea mai rapidă, dat fiind numărul mic de părți
- O legătură mai strânsă între DSO și municipalități facilitează inițiativele comune și colaborarea, de exemplu în ceea ce privește obligațiile legate de economiile energetice.

Dezavantajele sunt următoarele:

- De obicei se referă la o singură formă de energie, i.e. municipalitatea trebuie să se adreseze mai multor furnizori de date.
- De obicei nu există un angajament pe termen lung sau cu valoare legală.
- Posibilitatea ca formatele datelor să difere pentru fiecare acord.

Recomandare:

Acolo unde nu există colectare de date de către agenții centrale sau în cadrul unor acorduri multilaterale, administrațiile locale și furnizorii de utilități trebuie să facă eforturi pentru a semna acorduri bilaterale de distribuire de date.

Recomandare:

Acordurile bilaterale trebuie redactate conform modelului furnizat în cadrul proiectului MESHARTILITY

Recomandările din capitolul anterior cu privire la exploatarea sinergiilor disponibile pentru ca părțile obligate și autoritățile locale să îndeplinească obligațiile de eficiență energetică, precum și cu privire la posibilele ambiguități legale, nu vor fi repetate aici, dar sunt valabile în aceeași măsură, sau chiar mai mult, în ceea ce privește acordurile bilaterale.

4. ÎMBUNĂȚIREA ACCESULUI LA DATE

4.1 Accesul în scopul planificării energetice locale durabile

Directiva privind Eficiența Energetică recunoaște explicit faptul că inițiativa Pactului Primarilor și rolul administrațiilor locale în realizarea unor economii energetice semnificative și solicită statelor membre să încurajeze municipalităților și altor organisme publice să adopte planuri integrate și durabile de eficiență energetică (SEAP). Schimbul de experiență între municipii, orașe și alte organisme publice trebuie încurajat în ceea ce privește experiențele mai inovatoare (Preambul (18)). Pentru ca administrațiile locale să poată elabora SEAP (sau alte strategii relevante privind energia durabilă) este esențial ca acestea să aibă acces la datele privind consumul de energie într-o manieră eficientă și cu cheltuieli minime. Pentru ca acest lucru să se realizeze, autoritățile locale trebuie să fie recunoscute ca utilizatori legitimi și autorizați ai datelor colectate de administrațiile locale sau DSO, oferindu-le acces liber la aceste date.

În unele țări, o problemă importantă este absența datelor privind alte surse de energie în afară de electricitate și gaze naturale (de ex. Bulgaria). Nu există nicio instituție care poate furniza informațiile necesare pentru obiectivele SEAP cu privire la nevoile de termoficare (cărbuni și lemn) și combustibilii utilizați în transport (benzină, motorină și LPG). În cazul combustibililor pentru transport, și mai ales în ceea ce privește motorina, nu există o distincție între motorina folosită în transport sau în alte scopuri. Este deosebit de important să existe reglementări în acest sens și să se instituie un cadru prin care datele să fie colectate conform unei metodologii corespunzătoare, iar autoritățile locale să le poată accesa cu ușurință.

Recomandare:

Autoritățile naționale de reglementare trebuie să recunoască faptul că distribuirea datelor către municipalități este una din datoriile DSO.

Recomandare:

Costul asociat acestei obligații trebuie acoperit prin sistemul de tarifyare al DSO.

Recomandare:

Datele privind consumul energetic pentru toate sursele de energie trebuie să fie liber accesibil municipalităților în scopul dezvoltării planurilor de energie durabilă (luând în considerare protecția datelor personale și politicile de protejare a concurenței).

Recomandare:

Orice bază centrală de date privind utilizarea de energie în imobile publice trebuie să fie liber accesibilă în scopuri legate de elaborarea de planuri pentru energie durabilă, inclusiv CoM.

z74
g7/
09w
D80
Dm4
940
08k
9x0
Dmw
48z
bk1
739
4&x
0zw
abk
7m0
8/x
z44
c09
vm&
z14
bw/
a08
d9/
z74
g7/
09w
D80
Dm4
940
08k
9x0
Dmw
48z
bk1
739
4&x
0zw
abk
7m0
8/x
z44
c09
vm&
z14
bw/
a08
d9/

Toate recomandările de mai sus pot fi introduse ori prin elaborarea unor noi directive europene, adoptarea unei legislații naționale în statele membre (ca parte a transunerii directivelor UE sau ca legislație independentă), sau chiar prin reglementări sau standarde industriale.

4.2 Confidențialitatea datelor

Directiva 2002/58/CE se referă la procesarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice, iar **Directiva 95/46/CE** are în vedere protecția persoanelor în legătură cu procesarea datelor personale și libera circulație a acestor date. La ora actuală este în dezbateră în cadrul UE și al Consiliului o propunere pentru o nouă reglementare în ceea ce privește protecția persoanelor în legătură cu procesarea datelor personale și libera circulație a acestor date (Reglementarea privind protecția generală a datelor). Odată adoptată, Reglementarea va înlocui Directiva 95/46/CE și va modifica Directiva 2002/58/CE².

Directivele privind confidențialitatea și comunicațiile electronice sunt în totalitate aplicabile sistemelor inteligente de contorizare care procesează datele personale - în special în utilizarea serviciilor de comunicații electronice disponibile public în relațiile contractuale și comerciale cu clienții.

În timp ce distribuirea datelor individuale private unor terțe părți este controlată de directivele de mai sus, distribuirea de date agregate și neidentificabile, cum ar fi date de consum separate în categorii de clienți și zone geografice nu este în general restricționată de reglementări privind protecția datelor.

Este necesar așadar să se aplice o reglementare prioritară: Anonimatul utilizatorului final trebuie să rămână protejat.

Acest lucru se poate asigura prin aplicarea unor posibile reguli legate de agregarea datelor, așa cum se sugerează mai jos:

- Datele agregate furnizate pentru un anumit sector de clienți trebuie să cuprindă date de la mai mulți (cel puțin 3?) utilizatori finali individuali.
- Niciun utilizator final individual nu trebuie să depășească mai mult de (de pildă) 80% din totalul agregat raportat pentru sectorul respectiv.
- Utilizatorii individuali majori identificabili nu vor face obiectul raportării fără acordul prealabil al utilizatorului final.

Recomandare:

Trebuie stabilite și adoptate reguli clare cu privire la datele ce pot fi distribuite și în ce formă, fără a încălca legislația privind confidențialitatea.

² Sursa: Comunicare cu Filippo Gasparin, ENEL, 13-6-12

5. STABILIREA UNUI ACORD PRIVIND FORMATUL COMUN AL DATELOR

Pentru toate soluțiile discutate mai sus, este necesară o condiție preliminară stabilind un acord privind formatul comun de date sau modelul pentru schimbul de date, la nivel UE, național, sau măcar regional.

Formatul datelor trebuie să specifice separarea în funcție de sectoare de uz final (de ex. rezidențial, comercial, industrial), delimitarea geografică sau granițele (de ex. în funcție de codul poștal), perioada de consum raportată (de ex., date anuale) și frecvența și intervalele la care se realizează schimbul de date.

În stabilirea unui acord cu privire la formatul datelor trebuie să se acorde o atenție specială formatului propus de Pactul Primarilor pentru Inventarul Emisiilor de Bază (BEI), și tuturor formatelor și delimitărilor pe criterii geografice sau în funcție de sector disponibile din sistemul furnizorilor de date (de obicei DSO) Furnizorii de electricitate își separă de obicei datele în funcție de profiluri standard, pentru a converti citirea contoarelor de consum într-un profil. Adesea, aceste profiluri sunt clasificate în rezidențiale (gospodării), comerciale (servicii) și industriale.

Recomandare:

În stabilirea unui acord cu privire la formatul datelor trebuie să se acorde o atenție specială formatului propus de Pactul Primarilor pentru (BEI), precum și tuturor formatelor și delimitărilor în funcție de sector și pe criterii geografice disponibile din sistemul furnizorilor de date (de obicei DSO).

Recomandare:

Segmentarea clienților trebuie realizată cel puțin în următoarele categorii:

- industrie
- transport (se împarte în transportul de pasageri și cel de marfă, dacă este cazul)
- gospodării
- servicii (comerciale, terțiare)

Acest lucru este în concordanță cu sectoarele sugerate în Anexa XIV a DEE, precum și în (sub)categoriile stipulate în Reglementările Statisticilor Energetice 1099/2008 Anexa A.

În timp ce formatul BEI al CoM identifică totodată sectorul „Clădiri municipale, echipamente/facilități”, acest grup este identificat separat în bazele de date ale DSO doar în câteva cazuri (de ex., Enel Distribuzione S.p.A.), și trebuie separat de sectorul bazat pe servicii în evidențele proprii privind consumul energetic al autorităților locale.

Când este posibil, evidențele trebuie să identifice separat iluminatul stradal, precum și sectorul agricol/forestier/piscicol.

Pentru alte forme de energie, cum ar fi gazele naturale, pot fi necesare clasificări pe sectoare diferite de cele pentru energia electrică, date fiind standardele industriale diferite. Mai jos sunt câteva posibile clasificări:

Gaze naturale:

- Instituții municipale și de stat
- Sector terțiar
- Utilizatori comunal (domeniu culinar)
- Gospodării
- Sectorul industrial
- Termoficare regională

Termoficare regională:

- Energie termică produsă, MWh
- Electricitate produsă, MWh (În cazul CHP)
- Combustibil utilizat și consumul de combustibil
- Rețea DH, km
- Energie termică furnizată consumatorilor, MWh:
 - Gospodării, inclusiv imobile multifamiliale
 - Clădiri municipale
 - Sector terțiar
 - Consumatori industriali
 - Altele
- Pierderi în rețelele DH

Pentru definirea zonelor geografice, s-a stabilit o ierarhie pe trei niveluri, „Nomenclatura Unităților pentru Statistici Teritoriale” (NUTS) de către Eurostat pentru fiecare țară membră UE, cu distincții suplimentare la nivelul unităților administrative locale (LAU). Totuși, la anumite niveluri subdiviziunile nu corespund neapărat diviziunilor administrative din țară, și prin urmare nu sunt întotdeauna adecvate în scopuri municipale.

Unele state membre au coduri municipale oficiale pentru desemnarea municipalităților. Cel mai răspândit indicator pentru o localitate este în general codul poștal sau codul ZIP. Dat fiind că această clasificare este deja instituită în majoritatea bazelor de date ale furnizorilor, și este de obicei în bună corelație cu (părți din) zonele geografice, este probabil cel mai practic și preferabil indicator geografic.

Recomandare:

Locația clienților trebuie separată în funcție de codul poștal, sau prin coduri municipale oficiale, sau prin cod NUTS cel puțin până la Nivelul 3, preferabil până la LAU1 sau LAU2, sau, dacă nu este cazul, separate în funcție de codul de rețea.

În scopul planului strategic de acțiune energetică, datele energetice nu sunt în general solicitate împărțite în intervale de timp mai scurte de un an.

Recomandare:

Raportarea trebuie să se realizeze anual, preferabil pentru un an calendaristic.

Această ultimă recomandare este în concordanță cu cerințele de raportare prevăzute de Articolul 24, 1 din DEE, și cu cerințele de determinare a consumului efectiv cel puțin o dată pe an (Anexa VII din DEE).

ANEXA A: STATUTUL ACTUAL AL TRANSPUNERII DSE ȘI DEE

În acquis-ul comunitar cele mai relevante legi referitoare la distribuirea datelor care privesc utilizarea energiei între furnizorii de utilități și autoritățile locale sunt noua Directivă a Eficienței Energetice (DEE, 2012/27/UE), precum și directiva precedentă, acum înlocuită, Directiva privind Serviciile Energetice (DSE, 2006/32/CE). În ambele directive există prevederea care obligă furnizorii de energie să distribuie date, însă s-a ratat șansa de a institui obligativitatea distribuirii datelor și de a consolida directiva prin furnizarea de detalii specifice cu privire la separarea necesară a clienților pe categorii și considerente geografice.

În octombrie 2012 **Directiva 2012/27/UE privind Eficiența Energetică** (DEE) a fost adoptată de Parlamentul European și de Consiliul Uniunii Europene, înlocuind directivele 2004/8/CE privind cogenerarea și 2006/32/CE privind eficiența consumului final de energie și serviciile energetice de mai sus.

Noua directivă recunoaște explicit faptul că inițiativa Pactului Primarilor și rolul autorităților locale în realizarea unor economii energetice semnificative și solicită statelor membre să încurajeze municipalităților și altor organisme publice să adopte planuri integrate și durabile de eficiență energetică. Schimbul de experiență între municipii, orașe și alte organisme publice trebuie încurajat în ceea ce privește experiențele mai inovatoare (Preambul (18)).

Directiva impune totodată statelor membre să asigure o rată anuală de reabilitare a imobilelor centrale de stat de 3% (Articolul 5, 1), pentru a stabili și a face disponibil public un inventar al clădirilor publice și al performanței lor energetice (Articolul 5, 5), și să încurajeze organismele publice, inclusiv administrațiile regionale și locale, să adopte planuri de eficiență energetică (Articolul 5, 7).

Conform Articolului 7, toate statele membre trebuie să stabilească o schemă de obligații de eficiență energetică, prin care părțile obligate (distribuitorii de energie și/sau companiile cu vânzare de energie cu amănuntul) trebuie să realizeze economii energetice de 1,5% pe an (Articolul 7,1). Conform acestei scheme de obligații, statele membre pot permite părților obligate să cuantifice economiile energetice certificate prin intermediul autorităților publice, care pot sau nu să implice parteneriate formale. (Articolul 7 (7b)). *Orice acorduri voluntare de distribuire a datelor cu autoritățile locale în scopul reducerii consumului de energie furnizează un mecanism pentru îndeplinirea acestei cerințe și deschid posibilitatea de a crea situații reciproc avantajoase între părțile obligate și autoritățile locale. Obligația de a institui scheme de obligație privind eficiența energetică sau alternative pentru realizarea economiilor energetice de 1,5% pe an poate constitui unul din cele mai puternice stimulente pentru distribuitorii de energie și/sau companiile de vânzare de energie cu amănuntul de a colabora cu autoritățile locale în vederea elaborării și adoptării de planuri integrate și*

durabile de eficiență energetică (cum se solicită în punctul introductiv (18) prin distribuirea datelor privind consumul de energie.

O dată pe an, statele membre vor publica economiile energetice realizate de fiecare parte obligată (Articolul 7,8).

Articolul 7,9 permite alternative prin care statele membre pot institui schema de obligație privind eficiența energetică conform Articolului 7,1, care include „reglementări sau acorduri voluntare care duc la aplicarea tehnologiei sau tehnicilor de eficiență energetică și care au efect asupra reducerii consumului final de energie” (Articolul 7,9 (c)).

Cea mai importantă modificare în relație cu prevederea referitoare la datele privind consumul de energie, deși a fost anunțată în versiuni anterioare ale noii directive (2011/0172/COD, 2011/0370/COM), nu a fost introdusă în versiunea finală adoptată. Versiunile preconizau că statele membre vor impune acum ca părțile obligate să furnizeze (Articolul 6, 6) toate datele care conform directivei anterioare DSE 2006/32/CE erau furnizate doar la cerere (inclusiv consumul utilizatorilor finali, segmentarea clienților și localizarea geografică a clienților). Formularea neobligatorie de a furniza doar „la cerere” din directiva originală 2006/32/CE a fost în schimb menținută în noua directivă 2012/27/UE, și s-a ratat șansa de a consolida directiva în sensul susținerii autorităților locale de a elabora și adopta planuri strategice de eficiență energetică, așa cum se încurajează în Articolul 5.7.

Un alt aspect neschimbat din fosta directivă este faptul că noua directivă nu precizează explicit detaliile care sunt necesare în ceea ce privește segregarea pe categorii de clienți și considerente geografice, și nu asigură că acest lucru este adecvat uzului autorităților locale, i.e. datele care sunt separate în funcție de segmente relevante de clienți și cu suficientă împărțire geografică pentru a identifica numai consumul propriu al unei autorități locale.

În timp ce fosta directivă DSE specifica faptul că informațiile de mai sus pot fi solicitate de către o autoritate sau agenție desemnată, este interesat de menționat că noua DEE nu menține specificația privind părțile care pot solicita informații de la părțile obligate. *Ar trebui verificat dacă o autoritate locală poate solicita aceste informații conform acestei directive.*

Directiva impune de asemenea furnizarea contorizării timpului de consum individual, acolo unde este posibil, pentru electricitate, gaze naturale, precum și termoficare locală (Articolul 9) și solicită ca utilizatorii finali să primească gratuit datele privind facturarea și consumul lor de energie (Articolul 11,1). *Deși introducerea sistemelor inteligente de contorizare nu este o condiție preliminară obligatorie pentru distribuirea de date, îmbunătățirea aferentă a gestionării evidențelor (de exemplu prin crearea de noi câmpuri de date pentru fiecare nou sistem de contorizare a fost utilizată în Italia pentru a identifica toate imobilele publice), a obținerii de date și a procesării de date contribuie semnificativ la asigurarea unei baze de date solide pentru distribuirea de date în conformitate cu formatul CoM.*

Transpunerea efectivă în legislația națională a Directivelor DSE 2006/32/CE (în special Articolul 6, 1.(a)) și DEE 2012/27/CE (în special Articolul 7, 8.(b)) privind dreptul statelor membre de solicita date privind consumul final de energie care includ segmentarea pe categorii de clienți și considerente geografice, s-au raportat numeroase variații în diferite state membre, urmându-se numeroase interpretări diferite.

Situația din țările participante la proiect este descrisă în următoarele secțiuni care privesc fiecare stat în parte.

A1 Bulgaria

Actul privind Eficiența Energetică din 3 mai 2011, Articolul 40 (la ora actuală aflat în revizuire) stipulează crearea și menținerea unui sistem național de informare cu privire la situația eficienței energetice din Republica Bulgaria. În acest scop, furnizorii cu amănuntul de energie, proprietarii clădirilor și sistemelor industriale etc. furnizează o dată pe an Agenției pentru Dezvoltare Energetică Durabilă informații despre:

- îndeplinirea obiectivelor individuale EE
- vânzările energetice către utilizatorii finali
- implementarea măsurilor și acțiunilor privind eficiența energetică
- clădirile care necesită certificare
- instalații de termoficare, boilere, etc.

La data de 28 ianuarie 2015 proiectul pentru noua EEA a fost aprobat de Consiliul de Miniștri și înaintat Adunării Naționale, care a demarat discuțiile în comisiile corespunzătoare.

1. Conform Propunerii, Articolul 40 devine Art. 68.
2. În Capitolul (V) se introduce un nou articol. „Gestionarea consumului de energie”, Art. 63 (6) și anume „Părțile obligate conform Art. 14, paragraful 4 (furnizorii de energie pentru consumatorii finali) furnizează Primarilor din municipalitățile corespunzătoare informații cu privire la volumul de energie vândut consumatorilor finali pe teritoriul Municipality în anul anterior până la data de 31 ianuarie”.
Art. 17: Pentru a implementa obiectivele individuale, părțile obligate (furnizorii de energie și consumatorii finali) pot furniza informații (a se vedea mai sus) în schimbul unei reduceri a obiectivului lor individual anual de 1%.

Acesta este unul din textele propuse de BSERC. În mod regretabil, propunerea privind împărțirea consumatorilor în categorii nu s-a reflectat în Lege. Totuși, legile împart consumatorii în „domestici și non-domestici”.

A2 Croația

În Croația, o nouă prevedere (OG 55/12) a fost introdusă în Legea privind eficiența consumului final de energie (OG 152/08, 55/12) și a intrat în vigoare în 2012, stipulând că până la finalul lunii februarie a anului în curs, furnizorii de energie electrică, termică și gaze naturale sunt obligați să pună la dispoziția Ministerului date privind consumul total de energie al cumpărătorilor lor pentru anul anterior, cu o privire de ansamblu asupra structurii consumului de energie a cumpărătorilor lor în funcție de distribuția geografică (orașe și provincii), de categoria de cumpărători și, dacă este posibil,

sectoare de consum final de energie (sector public, alte servicii, industrie, gospodării) (Articolul 17). Este încă prea devreme pentru a spune în ce formă vor fi colectate, procesate și furnizate datele, sau pentru a comenta cu privire la nivelul de conformitate. Articole similare s-au menținut în noua Lege privind eficiența energetică (OG 127/14) care, alături de altele, reglementează sarcinile furnizorilor de energie în ceea ce privește distribuirea datelor. Articolul 14 prevede că furnizorul de energie este obligat să ofere, la cererea cumpărătorului utilizator final, și cel puțin o dată pe an, informații cu privire la calcularea energiei electrice și termice și a gazelor naturale a cumpărătorului pentru perioada anterioară.

Actul privind Eficiența Energetică:

Obligațiile furnizorilor de energie: Articolul 14:

1) Furnizorul de energie este obligat să ofere, la cererea cumpărătorului utilizator final, și cel puțin o dată pe an, informații cu privire la calcularea energiei electrice și termice și a gazelor naturale, precum și consumul de energie al cumpărătorului aferente perioadei anterioare, care includ:

- preț și consum real de energie

- informații grafice comparabile privind utilizarea curentă a energiei comparată cu utilizarea de energie aferentă fiecărei perioade către cumpărător

- datele de contact ale organizațiilor de consumatori, agenții pentru energie, adrese și pagini de internet unde se pot găsi informații cu privire la măsurile disponibile și sugestii utile pentru îmbunătățirea eficienței energetice, comparabile cu profilurile cumpărătorilor utilizatori finali

- compararea cumpărătorului utilizator final din aceeași categorie de cumpărători

2) Furnizorul din secțiunea 1 a prezentului articol este obligat să introducă o dată pe lună în sistemul național de informare pentru gestionarea energiei date privind consumul de energie electrică și termică

Obligațiile distribuitorilor de energie: Articolul 15:

Distribuitorii sunt obligați să depună la Minister o dată pe an, până la data de 1 februarie a anului în curs, următoarele date:

1. Date statistice agregate privind cumpărătorii utilizatori finali.

2. Informații de actualitate privind consumul cumpărătorilor utilizatori finali, inclusiv în funcție de necesitățile, profilurile, segmentarea cumpărătorilor și localizarea geografică a acestora, acordând atenție integrității datelor și protecției informațiilor private sau sensibile din punct de vedere comercial

În plus,

Actul privind piața de electricitate, Articolul 40 secțiunea 29 stipulează:

Operatorul Sistemului de Distribuție este obligat:

29. să furnizeze date de măsurare de la punctele de contabilitate privind producția și consumul de electricitate către autorități locale și regionale în vederea planificării energice, protejând totodată confidențialitatea utilizatorilor individuali ai rețelei

Nu este stipulat sau folosit în practică niciun format uniform.

A3 Cipru

Pentru a se conforma prevederilor Directivei privind serviciile energetice 2006/32/CE, Ministerul Energiei, Industriei, Comerțului și Turismului a reglementat în 2014 registrul Companiilor de servicii energetice din Cipru. Înregistrarea în Registrul ESCO reglementată de Norma din 2014 a KDP 2010/2014. Rolul Companiilor de Servicii Energetice se preconizează a fi crucial în identificarea și implementarea în viitor a măsurilor de eficiență energetică în Cipru. Până în februarie 2015, doar 3 ESCO au fost înregistrate, totuși se așteaptă ca în Martie 2015 acest număr să ajungă la 5.

Mai mult, pentru a asigura conformitatea cu prevederile auditurilor energetice și competențele și calificările auditorilor în domeniul energetic, Ministerul Energiei, Industriei, Comerțului și Turismului a reglementat în 2012 înregistrarea auditorilor în domeniul energetic; s-au prevăzut cursuri de training obligatorii în vederea certificării (Normele privind calificările auditorilor din domeniul energetic au fost emise în 2012, KDP 184/2012.).

Directiva 2012/27/UE nu a fost încă transpusă în legislația națională; totuși, a fost elaborată o propunere care s-a aflat în dezbatere publică în 2014.

Ciprul are un obiectiv național de reducere a consumului general de energie cu 10% în 2015 față de nivelul din 2005. Obiectivul provizoriu de 3,3% pentru 2010 a fost depășit (3,57%) și se preconizează că în 2016 obiectivul va fi atins pe baza măsurilor implementate în perioada 2004-2010 (conform NEEAP).

A4 Estonia

Actul privind Eficiența Energetică:

Obligațiile furnizorilor de energie: Articolul 14:

1) Furnizorul de energie este obligat să ofere, la cererea cumpărătorului utilizator final, și cel puțin o dată pe an, informații cu privire la calcularea energiei electrice și termice și a gazelor naturale, precum și consumul de energie al cumpărătorului aferente perioadei anterioare, care includ:

- preț și consum real de energie

- informații grafice comparabile privind utilizarea curentă a energiei comparată cu utilizarea de energie aferentă fiecărei perioade către cumpărător

- datele de contact ale organizațiilor de consumatori, agenții pentru energie, adrese și pagini de internet unde se pot găsi informații cu privire la măsurile disponibile și sugestii utile pentru îmbunătățirea eficienței energetice, comparabile cu profilurile cumpărătorilor utilizatori finali

- compararea cumpărătorului utilizator final din aceeași categorie de cumpărători

2) Furnizorul din secțiunea 1 a prezentului articol este obligat să introducă o dată pe lună în sistemul național de informare pentru gestionarea energiei date privind consumul de energie electrică și termică

Obligațiile distribuitorilor de energie: Articolul 15:

Distribuitorii sunt obligați să depună la Minister o dată pe an, până la data de 1 februarie a anului în curs, următoarele date:

1. Date statistice agregate privind cumpărătorii utilizatori finali.
2. Informații de actualitate privind consumul cumpărătorilor utilizatori finali, inclusiv în funcție de necesitățile, profilurile, segmentarea cumpărătorilor și localizarea geografică a acestora, acordând atenție integrității datelor și protecției informațiilor private sau sensibile din punct de vedere comercial

În plus,

Actul privind piața de electricitate, Articolul 40 secțiunea 29 stipulează:

Operatorul Sistemului de Distribuire este obligat:

29. să furnizeze date de măsurare de la punctele de contabilitate privind producția și consumul de electricitate către autorități locale și regionale în vederea planificării energetice, protejând totodată confidențialitatea utilizatorilor individuali ai rețelei

Nu este stipulat sau folosit în practică niciun format uniform.

Legea N31(I)/2009, Articolul 6: Transpunerea literală a directivei.

Actul privind piața de electricitate din Estonia prezintă la § 421. Schimbul de informații pe piața energiei electrice

(1) O platformă pentru schimbul de informații este un mediu digital pentru schimbul de informații în cadrul pieței energiei electrice în vederea schimbării furnizorilor deschiși, transmiterii datelor de contorizare, îndeplinirii obligațiilor impuse participanților pe piață prin lege și asigurării drepturilor ce le revin.

(2) Pentru ca piața energiei electrice să funcționeze și să faciliteze concurența, operatorul sistemului va crea o platformă pentru schimbul de informații și o va administra în așa manieră încât participanții pe piață, care fac obiectul obligațiilor legale și totodată se beneficiază de dreptul legal de a furniza informații, au posibilitatea să facă acest lucru în timp util, precum și oportunitatea de a obține

informații în timp util și în condiții echitabile. Nu se vor percepe taxe suplimentare pentru depunerea și retragerea de informații.

(3) Operatorul de rețea, proprietarul liniei și furnizorul deschis vor transmite prin platforma de schimb de informații următoarele date:

- 1) elementul de identificare a participantului pe piață, așa cum este stabilit în codul de rețea;
- 2) elementul de identificare a punctului de contorizare, așa cum este stabilit în codul de rețea;
- 3) informații privind punctul de contorizare, așa cum este stabilit în codul de rețea;
- 4) contorizarea sau datele de consum la punctul de contorizare;
- 5) informații privind termenul contractului de rețea și al contractului de electricitate al participantului pe piață;
- 6) informații privind furnizorul deschis al punctului de contorizare, așa cum este stabilit în codul de rețea;
- 7) alte informații, conform codului de rețea, care sunt necesare pentru îndeplinirea obiectivelor specificate în subsecțiunea 1 a acestei secțiuni.

(4) Procedura de depunere a informațiilor va fi stabilită în codul de rețea.

(5) Transmiterea datelor personalizate prin intermediul platformei de schimb de informații către vânzătorul care nu are contract cu consumatorul care este persoană fizică va necesita acordul consumatorului în cauză. Acordul trebuie să respecte cerințele stipulate în secțiunea 12 a Actului pentru protejarea datelor cu caracter personal.

(6) Datele transmise platformei pentru schimbul de informații vor fi păstrate timp de cinci ani și apoi vor fi șterse.

(7) Operatorul sistemului va publica pe website-ul său instrucțiunile tehnice pentru utilizarea și aderarea la platforma pentru schimbul de informații.

Actul privind termoficarea regională din Estonia stipulează la § 14. Drepturile și obligațiile operatorilor de rețea:

(4) Un operator de rețea va organiza contorizarea energiei termice consumate din rețea și va păstra evidențele corespunzătoare, cu excepția cazului în care se convine altfel

§ 15. Contorizarea și instalarea sistemelor de contorizare

(1) Operatorul de rețea va asigura contorizarea tuturor volumelor de energie termică ce intră sau ies din rețeaua sa, precum și colectarea și procesarea datelor sistemelor de contorizare.

Pentru implementarea DEE 2012/27, Ministerul Afacerilor Economice și Comunicațiilor a transmis în noiembrie 2014 proiectul pentru Actul privind gestionarea energiei în vederea coordonării cu alte ministere.

Conform proiectului pentru promovarea performanței energetice, în special a măsurilor fără caracter normativ, cum ar fi colectarea de informații, raportarea, analiza datelor, elaborarea diferitelor planuri, informații și altele. Responsabilitățile specifice sunt avute în vedere în primul rând pentru sectorul public. De exemplu, obligația statului de a reconstrui administrația centrală în fiecare an cu cel puțin 3% din proprietatea imobiliară cu cerințe minime de performanță energetică poate fi considerat ca cel mai important demers al companiilor principale de combustibili în rețea și un angajament de îndeplinire a obiectivului fixat pentru activitățile lor la nivel național pentru economii în planul de distribuție. În cazul în care companie nu îndeplinește obiectivul, trebuie să asigure contribuții la Fondul Național de Energie, care este finanțat, la rândul său, prin alte măsuri de economisire energetică.

A5 Germania

Urmând îndeaproape Articolul 6 din Directiva privind Serviciile Energetice 2006/32/CE §11 (1) și (2) din EDL-G stipulează că Biroul Federal pentru Eficiența Energetică a Companiilor (BfEE) poate solicita furnizorilor de energie consumul agregat al utilizatorilor lor finali, inclusiv, acolo unde este cazul, profiluri de încărcare, segmentarea clienților în categorii și pe considerente geografice. Legea lasă la latitudinea Guvernului Federal definirea prin reglementări a tipului de date ce pot fi colectate, când și cum aceste date pot fi transmise, precum și utilizarea datelor.

Guvernul Federal nu a aprobat până acum nicio astfel de reglementare privind detaliile datelor și niciun fel de date nu au fost colectate în baza acestui paragraf.

Conform BfEE, această reglementare nu este obligatorie, și nu s-au luat măsuri pentru adoptarea acestor norme (2012).

Dat fiind că cerințele prevăzute de Directiva privind eficiența energetică 2012/27/CE rămân practic neschimbate, nu există demersuri de revizuire a legislației sub acest aspect (2015).

A6 Italia

Decret Legislativ 115/08: Art. 5: Autoritatea italiană pentru electricitate și gaze naturale are dreptul să adune date privind consumul de energie al utilizatorilor finali de la DSO pentru a realiza raportarea anuală privind consumul de energie și economiile realizate la nivel regional
Art. 17: DSO este obligat să furnizeze (într-o manieră rezonabilă) utilizatorului final date privind propriul consum energetic.

Decret Legislativ 102/2014: Art. 7 par.1: obiectivul național al economiei finale cumulate în domeniul energetic care trebuie îndeplinit în perioada ianuarie 2014 - decembrie 2020 este determinat de implementarea metodologiei în conformitate cu Articolul 7 din Directiva 2012/27/UE.

Decretul legislativ 102/2014 Art. 7 par.2: regimul obligatoriu de eficiență energetică (Art. 7 din Directiva 2012/27/UE) se realizează prin mecanismul „Certificati bianchi” la care se face referire în Decretul Legislativ din 16 martie 1999 n. 79 și 23 mai 2000 n. 164 (instituirea mecanismului „Certificati bianchi” în Italia este confirmată deja).

Decret Legislativ 102/2014 Art. 7 par.3: Mecanismul „Certificati Bianchi” la care se face referire în par. 2 al Decretului Legislativ 102 va asigura îndeplinirea obiectivului de economisire energetică până la 31 decembrie 2020 cu cel puțin 60% din obiectivul economiei cumulate la nivel național la care se face referire la par. 1 din Decretul Legislativ 102. Cantitatea rămasă a obiectivului de economii energetice se obține prin stimulente deja implementare care vizează creșterea eficienței energetice.

Decret Legislativ 102/2014 Art. 7 par.5: Până la data de 31 decembrie 2016 și apoi până la data de 31 decembrie 2018, Ministerul Dezvoltării Economice, cu sprijinul ENEA și GSE, elaborează un raport privind statutul îndeplinirii obligațiilor stipulate în par. 1 din Decretul Legislativ 102. În cazul în care nivelul economiilor energetice va fi insuficient în raport cu obligația preconizată, Ministerul Mediului, în colaborare cu Ministerul Dezvoltării Economice și al Autorității (AEEG) va introduce măsuri pentru consolidarea și susținerea sistemului pe baza mecanismului „Certificati bianchi”/

Decret Legislativ 102/2014 Art. 7 par.7: Regiunile publică abordarea datelor deschise anual, la 1 iunie, începând cu 2015, cu privire la economiile realizate în anul anterior.

Decret Legislativ 102/2014 Art. 8 par. 1: Marile întreprinderi sunt obligate să efectueze audituri energetice conduse de companii de servicii energetice, experți în domeniul managementului energetic, sau auditori în domeniul energetic și de către ISPRA ca urmare a schemei voluntare EMAS. Rezultatele auditului vor fi comunicate pentru ENEA și ISPRA.

Decret Legislativ 102/2014 Art. 8 par. 5: ENEA stabilește și gestionează o bază de date privind auditul energetic și răspunde pentru controlul auditului energetic.

Decret Legislativ 102/2014 Art. 9 par. 1, partea a) și b): Autoritatea (AEEG) identifică modul în care operatorul facturează.

- a) furnizarea unor contoare individuale pentru: electricitate, gaze naturale, termoficare regională și apă caldă pentru uz domestic care reflectă consumul efectiv de energetice și informații privind timpul efectiv de utilizare a energiei
- b) furnizarea către utilizatori finali de electricitate, gaze naturale, termoficare regională și apă caldă pentru uz domestic a unor contoare individuale (a se vedea litera a) care să le înlocuiască pe cele existente, inclusiv cazurile care privesc noua furnizare de energie în clădiri noi sau renovări semnificative.
- c) Autoritatea (AEEG) aplică prevederile (litera a) și b)) în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului Decret privind sectoarele de electricitate și gaz și în termen de 24 de luni în ceea ce privește termoficarea regională și consumul de apă caldă.

Decret Legislativ 102/2014 Art. 9 par. 3, litera a) și b):

- a) Sistemele inteligente de contorizare ce urmează a fi instalate trebuie să furnizeze clientului informații privind timpul de utilizare a energiei, obiectivul final de economie energetică și avantajele pentru clientul final.
- b) Siguranța sistemelor inteligente de contorizare, precum și siguranța privind comunicarea datelor și confidențialitatea datelor de consum în timpul procesului de verificare și comunicare a datelor privind consumul.
- c) În cazul sistemelor inteligente de contorizare a electricității, la cererea clientului final, contorul inteligent trebuie să indice și energia electrică alimentată în rețea;

Decret Legislativ 102/2014 Art. 9 par. 4: Autoritatea va asigura faptul că sistemele de contorizare vor furniza, încă de la instalare, informații corespunzătoare privind monitorizarea și controlul consumului de energie

Decretul Legislativ 102/2014 Art. 6 litera a): distribuitorii și vânzătorii de energie electrică și gaze naturale vor asigura până la data de 31 decembrie 2014 faptul că informațiile pe care le conțin facturile se bazează pe date reale de consum (bilunar).

A7 Letonia

Ministerul Economiei a prezentat prima versiune a noii Legi privind eficiența energetică la data de 5 iunie 2014. Noua lege a fost elaborată expres în scopul de a răspunde cerințelor Directivei privind eficiența energetică. Totuși, date fiind numeroase obiecții ridicate de ministere, instituții de stat și părți interesate cu rol important, Ministerul Economiei a fost nevoit să o retragă și să o revizuiască. Se preconizează că Ministerul a prezenta noua variantă a Legii până la data de 3 februarie 2015.

În ceea ce privește transpunerea Articolului 7, Paragraful 8: conform Ministerului Economiei, această cerință nu va fi abordată direct în Legea privind eficiența energetică. Totuși, Ministerul Economiei va elabora Normele Cabinetului de Miniștri cu privire la schema de obligație privind eficiența energetică. Cerința privind publicarea datelor energetice nu va fi abordată aici. La ora actuală, Norma este în proces de elaborare.

A8 Malta

LN 289 din 2008. Aceste norme au intrat în vigoare la data de 17 mai 2008.

Articolul 6:

(1) Distribuitorii de energie, operatorii sistemului de distribuire și/sau companiile de vânzare cu amănuntul de energie:

(a) furnizează la cerere, anual, informații statistice agregate cu privire la consumatorii lor finali către Autoritate

cu condiția ca astfel de informații să fie suficiente pentru a proiecta și implementa corespunzător programele de îmbunătățire a eficienței energetice și de a promova și monitoriza serviciile energetice și orice alte măsuri de îmbunătățire.

Notificarea Legală poate fi accesată integral la:

<http://www.justiceservices.gov.mt/DownloadDocument.aspx?app=lp&itemid=19704&l=1>

A9 Polonia

Actul privind eficiența energetică (Jurnal Legislativ nr. 94, pctul 551) a fost adoptat de Parlament la data de 15 aprilie 2011. Acesta definește obiectivul național privind eficiența energetică, impune sarcinile sectorului public, introduce sistemul de certificate în alb ca un mecanism de piață în beneficiul măsurilor de eficientizare energetică și introduce reguli pentru elaborarea auditului de eficiență energetică. Legea introduce totodată un sistem pentru adunarea și monitorizarea datelor necesare. Responsabilitatea pentru întreaga implementare a EEA revine Ministerului Economiei, care este de asemenea obligat să elaboreze Planul național de acțiune pentru eficientizarea energetică la fiecare trei ani. Toate celelalte ministere și unități administrative regionale își vor aduce contribuția la îndeplinirea acestor obiective. Prevederile Actului privind eficiența energetică au intrat în vigoare la 11 august 2011.

În ceea ce privește transpunerea Articolului 6, Paragraful 1 al Directivei 2006/32/EC – aceste cerințe nu au fost transpuse în EEA.

Următoarele instrumente completează EEA:

- Decretul din 10 august 2012 detaliază procedura de audit al eficienței energetice și descrie metodele de cuantificare a economiilor energetice.
- Decretul din 4 septembrie 2012 privind metodele de calculare a economiilor energetice primare în legătură sistemul de certificate în alb (WCS) și taxa de compensație din sistem.
- Decretul din 23 octombrie 2012 privind procedurile de licitație pentru Certificatele în alb și listarea mijloacelor eligibile de eficiență energetică în WCS.

La ora actuală, este în pregătire o nouă variantă a EEA. În iunie 2014 a fost înaintată spre dezbatere publică. Noua EEA va prelungi durata actului actual după 2016 și a introduce modificările necesare impuse de DEE 2012/27/CE.

A10 România

În România, s-a instituit inițial o agenție pentru colectarea centralizată a datelor conform DSE, dar a avut o existență de scurtă durată și și-a încetat activitatea din cauza dificultăților financiare. Deși legi noi adoptate ulterior (Legea 121 / 2014 privind eficiența energetică, publicată în Monitorul Oficial Partea I nr. 574 din 1 august 2014) autorizează colectarea de date privind consumul final de energie de către un departament central, separat în funcție de categoriile de consumatori, aceste date nu au fost separate pe criterii geografice.

Noua **Lege 121 / 2014 privind eficiența energetică** a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 574 la data de 1 august 2014

În temeiul acestei legi s-a înființat Departamentul pentru Eficiența Energetică în cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energetic. Deși acest Departament trebuie să raporteze anual (printre alte date) consumul energetic final total, pe sectoare
- industrie

- transport (se împarte în transportul de pasageri și cel de marfă, dacă este cazul)
 - gospodării
 - servicii,
- aceste date nu au fost separate pe criterii geografice.

Obligațiile furnizorilor de energie:

1) Furnizorul de energie este obligat să ofere, la cererea cumpărătorului utilizator final, și cel puțin o dată pe an, informații cu privire la calcularea energiei electrice și termice și a gazelor naturale, precum și consumul de energie al cumpărătorului aferente perioadei anterioare, care includ:

- preț și consum real de energie
- informații grafice comparabile privind utilizarea curentă a energiei comparată cu utilizarea de energie aferentă fiecărei perioade către cumpărător
- datele de contact ale organizațiilor de consumatori, adrese și pagini de internet unde se pot găsi informații cu privire la măsurile disponibile și sugestii utile pentru îmbunătățirea eficienței energetice, comparabile cu profilurile cumpărătorilor utilizatori finali
- compararea cumpărătorului utilizator final din aceeași categorie de cumpărători

2) Furnizorul este obligat să ofere date privind consumul de energie electrică, termică și gaze naturale o dată pe an în sistemul informatic național către ANRE (Agenția națională de reglementare)

Obligațiile distribuitorilor de energie:

Distribuitorii sunt obligați să depună la ANRE o dată pe an, până la sfârșitul lunii februarie a anului în curs, următoarele date:

1. Date statistice agregate privind cumpărătorii utilizatori finali.
2. Informații de actualitate privind consumul cumpărătorilor utilizatori finali, inclusiv în funcție de necesitățile, profilurile, segmentarea cumpărătorilor și localizarea geografică a acestora, acordând atenție integrității datelor și protecției informațiilor private sau sensibile din punct de vedere comercial
3. Planul de Eficiență Energetică

În plus,

Operatorul Sistemului de Distribuire este obligat:

- să furnizeze date de măsurare de la punctele de contabilitate privind producția și consumul de electricitate către autorități locale și regionale în vederea planificării energetice
- Începând din ianuarie 2017, datele energetice trebuie să fie disponibile pe website-uri cu acces liber .

Se stipulează utilizarea unui format uniform (reglementat de ANRE)

A11 Slovenia

În Slovenia, conform Actului privind energia (Monitorul Oficial nr. 27/2007 și modificările acestuia) este obligatoriu pentru fiecare comunitate locală să elaboreze un Concept Energetic Local (LEC), care să includă consumul de energie. Actul nu specifică sprijinul ce trebuie acordat autorităților locale. Directoratul pentru Energie a elaborat o metodologie oficială pentru elaborarea LEC (Manual de elaborare a LEC, 2009), care specifică perioadele și sectoarele de consum energetic ce trebuie incluse. Manualul nu furnizează un ghid care să indice de unde și cum se obțin aceste date.

Conform Actului privind Energia (Monitorul Oficial nr. 17/2014) schimbul este prevăzut în Articolul 33:

(1) Autoritățile Naționale, Agențiile și orice alți deținători ai unor autorizații publice care colectează, în temeiul prezentului Act, date de la cei care desfășoară activități în domeniul energetic și alte persoane cu răspunderea de a raporta, sunt obligați să asigure cooperarea eficientă în schimbul de date.

(2) Numai acele date de care autoritatea sau persoana indicată în paragraful anterior are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile ce îi revin conform prezentului Act sau alte sarcini în domeniul energetic pot fi înaintate în baza schimbului de date. Datele trebuie transmise într-un mod care să nu includă intervenția sau divulgarea unor date cu caracter personal, cu excepția cazurilor în care acest lucru este necesar pentru executarea unor competențe legale ale operatorului de date sau dacă Actul prevede explicit intervenția datelor cu caracter personal către alte persoane din paragraful anterior.

(3) Ministerul este responsabil pentru coordonatele energetice și se ocupă de unificarea proceselor legate de schimbul de date între autorități și persoanele din primul paragraf al acestui articol.

A12 Spania

DSE și DEE nu au fost transpuse.

În Spania, conform Ordinului ITC/606/2011 al Ministerului Industriei, Turismului și Comerțului, companiile de energie electrică sunt obligate să transmită Ministerului Politicii Energetice informații privind consumul consumatorilor lor finali într-un format prestabilit. Informația trebuie separată în funcție de clienții industriali și domestici și, în cadrul acestor categorii, în funcție de numărul de benzi de consum. Toate companiile comerciale din domeniul electricității și gazelor naturale sunt obligate să transmită Comisiei Naționale pentru Energie, o dată la trei luni, informații despre numărul de consumatori, energie (kWh), premii și tip de contract.

Totodată, este obligatorie furnizarea lunară de către companiile electrice către consiliile locale a consumului de electricitate în funcție de tariful perceput pentru clienții din zona respectivă. Până în prezent aceste informații nu sunt furnizate decât la cerere.